ningsudgifter, hvor de beregnede økonomiske følger først får fuld effekt i forbindelse med etablering, henholdsvis afvikling af hele kaserneetablissementer (såvel faciliteter som personel).

2. Supplerende bemærkes, at forbruget af mandår har nøje relation til uddannelsens varighed i forhold til gavntjenestens længde. Tilsvarende er varigheden af den samlede tjeneste bestemmende for, hvor mange personer der årligt skal forrette tjeneste ved forsvaret for at opfylde et givet styrkemål. En række eksempler herpå er bl. a. behandlet i betænkningen fra Forsvarskommissionen af 1969, bilag 5. Omkostningernes størrelse afhænger tilsvarende af nævnte kriterier.

En specificeret oversigt over løn og andre variable omkostninger vedrørende værnepligtigt og frivilligt personel i hæren vedlægges. Grundlaget for de i oversigten angivne beløbsstørrelser m. v. har været den nuværende 12 måneders tjenestetid for værnepligtige menige, 21 måneders tjenestetid for værnepligtige sergenter, en kontraktlængde for frivillige menige på 4½ år og for frivillige befalingsmænd en kontraktlængde på 5 år.

3. Spørgsmålet om omkostningsrelationen mellem anvendelse af værnepligtige kontra frivillige har imidlertid yderligere aspekter, og der henvises i den forbindelse til et af Hærstaben udarbejdet notat af 24. august 1972 vedrørende sammenligning af omkostningerne ved anvendelse af værnepligtige kontra frivillige i hæren og de af Forsvarsstaben til Forsvarsministeriet hertil afgivne kommentarer af 17. november 1972. Notatet berører samfundsøkonomiske forhold og behandler således forskellige synspunkter i relation til spørgsmål 7 og 8.

Problematikken er bl. a. behandlet i Perspektivplanredegørelsen fra marts 1971 (side 157 og 158). En afskrift vedlægges til orientering. Tilsvarende er i betænkning fra Forsvarskommissionen af 1969 fremdraget en række betragtninger og overvejelser i denne forbindelse (jf. bl. a. side 171, bilag 5 og 6).

Det kan endvidere oplyses, at et i den Tyske Forbundsrepublik i 1970 nedsat udvalg til behandling af bl. a. forholdet mellem værnepligtige og frivillige under 28. november 1972 har afgivet betænkning til Forbundskansleren.

4. Som en del af de samfundsøkonomiske relationer er ved spørgsmål 8 fremdraget skatteprovenuet, og til belysning af forholdet er i bilag 2 angivet eksempler herpå, og specielt kan peges på forskellen i beskatning af det daglønnede, henholdsvis det månedslønnede personel.

I relation til den i indledningen til nærværende besvarelse refererede konvertering af 1.000 bemandingsposter i beredskabsstyrken fra værnepligtige til frivillige kan opstilles følgende beregning over skatteprovenu m. v., jf. de givne forudsætninger:

Kontante ydelser til en værnepligtig menig	kr. 9.800 pr. år
heraf udgør „skattepligtig bruttoydelse“	ca. kr. 5.500 pr. år
Kontante ydelser til en konstabel (snit)	ca. kr. 41.500 pr. år
heraf udgør „skattepligtig bruttoydelse“	ca. kr. 41.000 pr. år

Med de angivne styrketal:	Provenu af direkte indkomstskat
1370 værnepligtige menige a 5.500 kr.	0
1144 frivillige, omfattende	
286 daglønnede elever a 5.500 kr.	0
858 månedslønnede konstabler a 41.000 kr. = ca. 35,2 mill. kr. ... ca. 36 pct.	ca. 12,6 mill. kr.

Frigivne mandår udgør 226, som ved anden beskæftigelse vil bidrage til forøget provenu ved direkte indkomstbeskatning, afhængig af, hvilke beskæftigelsesmæssige og indtjeningsmæssige forudsætninger der lægges til grund for en beregning. Forudsættes en indtjeningsevne svarende til den ovenfor anførte konstabellønning, 41.000 kr. årligt, kan skatteprovenuet af 226 mandår ansættes til 3,3 mill. kr. årligt.

Herudover vil fremkomme et merprovenu gennem indirekte beskatning (afgifter og